

Wykaz rzeźb ze zbiorów Muzeum KUL poddanych konserwacji w ramach projektu MKiDN:

1. Sebastian Zeisel (czynny w 2. tercji XVIII w.), przypisywana; **RZEŻBA ŚW. PAWŁA APOSTOŁA**; 1. poł. XVIII w.; rzeźba przyścienna, od tyłu wydrążona; drewno, zaprawa kredowo-klejowa, warstwy malarskie, złoto płatkowe; wys. 130 cm, obw. 90 cm, pow. 234 dm²; nr inw. MU KUL III-1557; Stan zachowania: rzeźba jest w stanie częściowego destruktu ze znacznymi ubytkami formy rzeźbiarskiej (brak rąk, dolne fałdy szat są wyszczerbione). Warstwa malarska i pozłotnicza posiadają rozległe ubytki. Na zachowanych partiach warstw wykończeniowych założono grube zabezpieczenie z wosku pszczelego, co miało na celu powstrzymanie procesu osypywania się tych warstw. Powierzchnia całej rzeźby jest intensywnie zabrudzona.

2. Sebastian Zeisel (czynny w 2. tercji XVIII w.), przypisywana; **RZEŻBA ŚW. PIOTRA APOSTOŁA**; 1. poł. XVIII w.; drewno, zaprawa kredowo-klejowa, warstwy malarskie, złoto płatkowe; wys. 130 cm, obw. 90 cm, pow. 234 dm²; nr inw. MU KUL III1558; Stan zachowania: rzeźba jest w stanie częściowego destruktu ze znacznymi ubytkami formy rzeźbiarskiej (brak rąk i dużej części szaty). Struktura drewna w podstawie rzeźby jest nadwyreżona przez drewnojady. Liczne pęknięcia drewna są skutkiem naprężeń wywołanych przez zmienne warunki wilgotnościowo-temperaturowe. Warstwa malarska i pozłotnicza mają rozległe ubytki, są spękane i posiadają tendencję do odpadania. Powierzchnia całej rzeźby jest intensywnie zabrudzona.

3. Sebastian Zeisel (czynny w 2. tercji XVIII w.), przypisywana; **RZEŻBA ŚW. ANDRZEJA APOSTOŁA**; 1. poł. XVIII w.; drewno, zaprawa kredowo-klejowa, warstwy malarskie, złoto płatkowe; wys. 130 cm, obw. 120 cm, pow. 156 dm²; nr inw. MU KUL III1559; Stan zachowania: rzeźba jest w stanie częściowego destruktu ze znacznymi ubytkami formy rzeźbiarskiej, z pęknięciami drewna w wielu miejscach na powierzchni rzeźby. Warstwa malarska i pozłotnicza mają rozległe ubytki, są spękane i posiadają tendencję do odpadania. Powierzchnia całej rzeźby jest intensywnie zabrudzona.

4. Sebastian Zeisel (czynny w 2. tercji XVIII w.), przypisywana; **RZEŻBA ŚW. JANA APOSTOŁA**; 1. poł. XVIII w.; rzeźba przyścienna, od tyłu wydrążona; drewno, zaprawa kredowo-klejowa, warstwy malarskie, złoto płatkowe; wys. 130 cm, obw. 120 cm, pow. 156 dm²; nr inw. MU KUL III-329; Stan zachowania: rzeźba jest w stanie częściowego destruktu ze znacznymi ubytkami formy rzeźbiarskiej (brak rąk i dużej części szaty), z szerokim pęknięciem drewna przechodzącym pionowo przez całą wysokość rzeźby. Zachowana głowa jest odklejona od korpusu. Osypującą się warstwę malarską i złocenia zabezpieczono woskiem pszczelim. Zabezpieczenie okazało się nieskuteczne i nie powstrzymało procesu odpadania warstw wykończeniowych. Powierzchnia całej rzeźby jest intensywnie zabrudzona.

5. Sebastian Zeisel (czynny w 2. tercji XVIII w.), przypisywany; **RZEŻBA ŚW. BARTŁOMIEJA APOSTOŁA**; 1. poł. XVIII w.; rzeźba przyścienna, od tyłu wydrążona; drewno, zaprawa kredowo-klejowa, warstwy malarskie, złoto płatkowe; wys. 132 cm, obw. 120 cm, pow. 156,4 dm²; nr inw. MU KUL III-330; Stan zachowania: rzeźba jest w stanie częściowego destruktu ze zniszczeniami struktury drewna spowodowanymi przez drewnojady, co miejscowo osłabiło właściwości mechaniczne drewna i jego funkcję nośnika warstw wierzchnich. Istnieją ubytki formy rzeźbiarskiej (brak prawego przedramienia i lewej ręki, brak czubka prawej stopy), pęknięcia drewna wywołane wahaniami temperatury i wilgotności oraz rozległe ubytki i przetarcia gruntów, pozłoty i warstwy malarskiej. W celu zabezpieczenia warstw wierzchnich przed niszczeniem, osypujące i pudrujące się powierzchnie pokryto grubą warstwą wosku pszczelego. Pozostałe powierzchnie warstwy malarskiej i pozłoty są

intensywnie zabrudzone. Zniszczenia formy rzeźbiarskiej, impastowe zabezpieczenie woskiem, oraz zabrudzenia pozbawiają rzeźby walorów ekspozycyjnych.

6. Nieokreślona pracownia śląska; **RZEŻBA BOGA OJCA**; XVIII w.; drewno polichromowane, złocenia; wys. 77 cm, obw. 65 cm, pow. 50 dm²; nr inw. MU KUL III-1561; Stan zachowania: rzeźba jest w stanie częściowego destruktu ze zniszczeniami spowodowanymi szkodliwym oddziaływaniem warunków wilgotnościowo-temperaturowych, z ubytkami i urazami mechanicznymi w formie rzeźbiarskiej (brak prawego przedramienia i palców lewej ręki). Wahania temperatury i wilgotności miały wpływ na stan zachowania warstw wierzchnich – powstawały odspojenia i ubytki warstwy malarskiej i pozłoty; obie warstwy są miejscowo przetarte. W celu zabezpieczenia warstw wierzchnich przed niszczeniem, osypujące i odspojone powierzchnie pokryto grubą warstwą wosku pszczelego. Pozostałe powierzchnie warstwy malarskiej i pozłoty są intensywnie zabrudzone. Zniszczenia formy rzeźbiarskiej, impastowe zabezpieczenie woskiem, oraz zabrudzenia pozbawiają rzeźby walorów ekspozycyjnych.

7. Nieokreślona pracownia; **RZEŻBA ŚW. KAZIMIERZA JAGIELLOŃCZYKA**; XVIII w.; rzeźba przyścienna, od tyłu wydrążona; drewno, warstwa kredowo-klejowa, warstwy malarskie, złocenia; wys. 175, obw. 110 cm; pow. 192,5 dm²; nr inw. MU KUL III338; Stan zachowania: rzeźba jest w stanie częściowego destruktu ze śladami dawnej aktywności drewnojadów. Intensywne oddziaływanie temperatury i wilgotności o ekstremalnych wartościach doprowadziło do znacznego zniszczenia formy rzeźbiarskiej oraz warstwy malarskiej i pozłoty. Istnieją ubytki formy rzeźbiarskiej (brak palców u obu dłoni), pęknięcia drewna wywołane wahaniami temperatury i wilgotności powstałe w spoinach elementów klejonych, oraz rozległe ubytki i przetarcia gruntów, pozłoty i warstwy malarskiej. W celu zabezpieczenia warstw wierzchnich przed niszczeniem, osypujące i pudrujące się powierzchnie, miejscowo pokryto grubą warstwą wosku pszczelego. Pozostałe powierzchnie warstwy malarskiej i pozłoty są intensywnie zabrudzone. Rzeźba jest częściowo przemalowana – polichromatyczne opracowanie karnacji twarzy i włosów przykrywa biała warstwa farby olejnej. Zniszczenia formy rzeźbiarskiej, impastowe zabezpieczenie woskiem, oraz zabrudzenia pozbawiają rzeźby walorów ekspozycyjnych.

8. Nieokreślona pracownia; **RZEŻBA ANIOŁA**; drewno polichromowane, złocenia; pocz. XVIII w.; wys. 140 cm, obw. 150 cm, pow. 210 dm²; nr inw. MU KUL III-1569; Stan zachowania: rzeźba jest poważnie zniszczona ze śladami destrukcji biologicznej spowodowanej przez drewnojady, ze zniszczeniami formy rzeźbiarskiej oraz pozłoty i warstwy malarskiej. Rzeźbie brakuje rąk oraz elementów w fałdach szaty. Osypujące się grunty z pozłotą i warstwą malarską zabezpieczono woskiem pszczelim. Zabezpieczenie pokrywa niemalże całą powierzchnię rzeźby. Obiekt jest intensywnie zabrudzony.

9. Nieokreślona pracownia; **RZEŻBA ANIOŁA**; drewno polichromowane, złocenia; pocz. XVIII w.; wys. 140 cm, obw. 130 cm, pow. 182 dm²; nr inw. MU KUL III-1570; Stan zachowania: rzeźba jest poważnie zniszczona ze śladami destrukcji biologicznej spowodowanej przez drewnojady, osłabiającą strukturę i właściwości drewna – poważne zniszczenia w dolnej partii rzeźby. Istnieją też ubytki formy rzeźbiarskiej, oraz pozłoty i warstwy malarskiej. Rzeźbie brakuje rąk oraz dużego fragmentu szaty. Osypujące się grunty z pozłotą i warstwą malarską zabezpieczono woskiem pszczelim. Zabezpieczenie pokrywa niemalże całą powierzchnię rzeźby. Obiekt jest intensywnie zabrudzony.